

τραγουδιστικός

τραγουδιστικός, -ή κ. **-ιά**, **-ό**, επίθ. [<τραγουδιστής + κατάλ. -ικός], που συνηθίζει, που του αρέσει να τραγουδάει: «ο τάδε είναι πολύ τραγουδιστικός τύπος»·

- τον έπιασε το τραγουδιστικό του ή τον έχει πιάσει το τραγουδιστικό του, τραγουδάει συνέχεια, ασταμάτητα: «σήμερα, απ' το πρωί που ξύπνησε, τον έχει πιάσει το τραγουδιστικό του και μας πήρε το κεφάλι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας